

Bærum Sykehus.

Jeg finner først aa ville forelegge Dem nedestaaende uhyggelige sak, før jeg bestemmer mig eventuelt aa gaa videre til myndigheter og aviser med forholdet. Som Dem bekjendt ble den 22 aar gamle, meget syke og nedbrutte og radragre Hildisch innlagt paa sykehuset fra Kurbadet i 10 dager, da han etter eget innerste ønske ble flyttet tilbake. Jeg har fra flere kanter hørt om hans behandling der.

Denne avkreftede olding var saa daarlig at selv Kurbadet som joe er litt av et sykehus, fandt ham saa daarlig at lagen der besluttet at han burde innlegges paa sykehuset, ~~saa~~ Denne i alle retninger baade psykisk fysisk syke og nedbrutte olding ble lagt inn paa rom sammen med en dag og natt av smerte (anæmi?) brølende patient, slik at Hildisch ikke fikk sove i hele den tid han laa der, en forferdelig tilværelse for en syk som har været vant til vanlig ro og søvn paa Kurbadet.

Dertil kom at han i disse 10 dager frøs bitterlig.- Haa private ullteppe ble tatt fra ham, og vinduet stod til stadighet oppe og skapte en voldsom trekk.

Verst synes dog en ondartet avdelingssøster (en trønderkvinne) aa være. Jeg skal nevne en rekke eksempler: Paa grunn av en innsnevring i halsen pleier H. drikke sin sin melk langsomt i små porsjoner. Søsteren saa glasset staa for den vesentlige del utømt. Hun ga i en brysk tone beskjed at melken skulde drikkes straks. H. klaget over at den var kald, saa han gfeiet ikke det fort. -"Jo glasset skal tømmes" og dermed tar hun glasset og helder denne kolde melken i den febersyke patient, saa det meste randt nedover H. saa det grøsset i ham. og han frøs enda mer. "Snu Dem fort", og lign. sa han stadig i en brysk og uartig tone..... Denne patient som sa og si ikke har tenner og en sterkt forverret hals, slik at han nesten bare kan innta flytende føde, ble sterkt bebreidet at han spiste saa langsomt. I hele 6 dager hadde han ikke avføring. Jeg nevner eksempelvis at denne paa kropp og sjæl syke mann nesten utelukkende fikk smøbrød, visstnokk med margarin og uten paalegg.

Den værste pinsel han hadde derute var dog blodprøvetagningen. For ham føltes det som det ble benyttet entagget spiker, som 9 ganger forgjeves ble søkt aa treffe en vene, som paa den radragre mann ligger langt utenpaa armen. Det var entortur som gikk ham til marv og ben. Dette var den eneste behandling ah fikk derute.

Jeg traff ham like etter tilbakekomsten, paa Kurbadet. Jeg kjendte ham nesten ikke igjen etter de 18 dager som var forløpet siden sist jeg saa ham. Han var glad som et barn over atn han med livey i behold hadde "undsluppet sine fiender", som hadde skaffet ham saa mange sorger og pinsler, og var kommet tilbake til de "straalende mennesker" som han benevnte betjeningen paa Kurbadet.

Jeg skyller aa bemerke at han intet bebreidet herr overlægen personlig, bortsett fra at han nok syntes at De kanskje kunde ha interessert Dem litt mer personlig for tilfellet.

Ikke en av de andre læger hadde talt et eneste ord med ham..

VEND!

Paa sellen i Møllergaten 19 fikk og sellekameraten Næss i 1945 en dag besøk av en betjent (Gjemmefront). Hildisch sat syk og ferdig paa en krakk. "Reis dig", skrek betj.. Han sparket H. to ganger, slik at han fikk dobbelt brokk, hvorav han siden til sin død hadde hadde store lidelser og besværligheter.